

ಬಗೆದಷ್ಟು ಮಿಗುವ ಮಹಾತ್ಮೆ ಅಪೂರ್ವ—ಅಪೂರ್ಣ ‘ಗಾಂಧಿ’ ಸಿನಿಮಾ

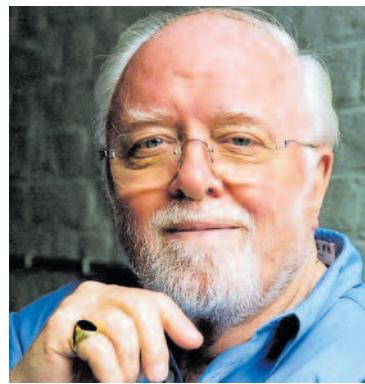
ಒಂದು ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ? ಸಿನಿಮಾದ ರಸಾಸ್ವದನೆಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ? ‘ಗಾಂಧಿ’ ಸಿನಿಮಾ ಕುರಿತ ಈ ಬರಹ, ಆ ಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ್ಯದರ್ಯರ ಗಮನಸೆಳೆಯಲ್ಲವು ಜೊತೆಗೆ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಗೃಹಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

■ ಪಿ. ಶೇಷಾದಿ

ನಾ

ಈರು ಹೇಳುವುದು ಮನರಂಜನೆಗೆ; ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಳುವುದು, ಮನರಂಜನೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲ — ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕೂಡ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಷ್ಟ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂದರೆ ನಾವು ಮೊದಲು, ಕಲೆ ಅಂದರೆನು? ಕಲಾಮೀಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥ, ಉದ್ದೇಶ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಾರ್ಥಿಗಳಾಗುತ್ತೇ. ಆ ರಾಗಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ನಮಗೆಂದಿದ್ದ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕಿತ್ತು, ತೇಂಂ ಪಾಠ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು, ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಸ್ಟಿ. ಎರಡು, ಎರಡೂವರೆ ಗಂಭೀರ ಜೀವಾಗಿ ಕಳಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಸಾಕು, ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಅನ್ನುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಸಿನಿಮಾಗಳ ವಿವರ ಬರೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು: ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಏರಡು ಮಾದರಿ ಇರುತ್ತು. ಒಂದು ಕಮಿಂಟ್ಯೂನ್ ಸಿನಿಮಾ, ಇನ್ನೊಂದು ಆರ್ಟ್ ಸಿನಿಮಾ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದೇ: ಅದ್ಲೂ ಏನಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಏರಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಇರೋದು — ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸಿನಿಮಾ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸಿನಿಮಾ!

ಫ್ರಾಂಸಿಸ್ ಟರ್ಫೌ

ಒಂದು ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಸಿನಿಮಾ ಅತ ಹೇಳೊಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಿನಿಮಾ ಅತ ಹೇಳೊಕೂ ಪಿನಾದರೂ ಸಂಗತಿ ಇರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳು ಯಾವವು?

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಕನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವನು ಹೇಳುವುದೇ: ಅದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವು. ಒಳ್ಳೆಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕಢಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಬೋರ್

ಆಗಲೀಲ್ಲ. ಹಾಡಿತ್ತು, ಡಾನ್‌ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಮಿಡಿನೂ ಇತ್ತು. ಒಳ್ಳೆ ಲೋಕನ್ನು, ಒಳ್ಳೆ ಮೂರಿಕ್ಕಿಂ...»

ಫಾನ್‌ನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರನಿರ್ದೇಶಕ, ಏಂರ್‌ಕ ಟ್ರಿಫ್ರೂಫ್ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

When cinema was invented, it was initially used to record life, like an extension of photography. It became an art when it moved away from the documentary. It was at this point that it was acknowledged as no longer a means of mirroring life, but a medium by which to intensify it.

—Franois Truffaut

ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ವಿಕ್ರಿಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ಅನುಭವ, ಅನಂದ ಎಂದೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಬಾರದು; ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದರೂ ನಾವು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಬಿಯು ಮನರಂಜನೆಗೆ ಪಂದು ನೋಡಬಾರದು.